

[Gregersen.]

og har vist nok ogsaa i Praksis betydet, at de, der skulde opkræve disse 25 Øre, selv har betalt dem, saa der har Livet selv ødelagt upraktiske Lovforanstaltninger, inden dette nye Forslag blev fremlagt. Saa er der det Forbud, som ogsaa blev drøftet i den store Skolekommission, mod Børns erhvervsmæssige Arbejde og Kommunalbestyrelsens Ret til absolut Forbud derimod. Jeg tror, det var et Medlem af den store Skolekommission, Overlærer Markus Hansen fra Brønderslev, som paaviste det taabelige i, at en Købmand, der lod sin Bydreng tage et Pund Kaffe med til en Kunde paa Vejen til Skolen, skulde kunne straffes af den Grund, eller at en Husbond eller Fader, der sendte sit Barn til Skole og lod det flytte et Par Faar undervejs, ogsaa skulde have Bøde. Jeg tror, man skal vise en vis Varsomhed paa det Omraade. Jeg tror, det er en rent forældet Tankegang, at Børnene ude paa Landet i vore Dage bliver misbrugt til Arbejde. Havde det været for 50 Aar siden, er det muligt, at der havde været Brug for en Paragraf af det Indhold, men jeg vil have Lov til at paastaa, at i Dag gælder det ikke.

Maa jeg have Lov til at drage en Parallel mellem § 21 og § 44. Parallelisering er jo tilladt. Det ærede Medlem Hr. Vesterager drog i Gaar en Parallel mellem Grundskole og Grundskyld! Jeg tror ikke, der var hverken Bund eller Grund i den Parallel, men det kan dog ogsaa anføres. § 21 bestemmer, at Læremidler, der benyttes ved Undervisningen i Folkeskolen, anskaffes til samtlige Børn paa Kommunens Regning, og efter at der i Bemærkningerne til Paragraffen er gjort Rede for, hvordan det hidtil har været, at Kommunen kun har betalt Lærebøger til Brug ved Hjemmelæsning for de Børn, hvis Forældre ikke selv havde Raad til det, hedder det:

„Det maa imidlertid indrømmes, at der er noget usmageligt i dette Skel mellem de Børn, der erkender deres Fattigdom og beder om Bøgerne, og de Børn, der selv anskaffer de Bøger, der skal bruges hjemme“.

Jeg kan godt indrømme, at det er et usmageligt Skel, men hvad saa med § 44, der bl. a. indeholder Regler for Anskaffelsen af Gymnastikdragter? Der hedder det, at Gymnastikdragter skal som Regel anskaffes, renholdes og vedligeholdes af Forældrene, men skal stilles til Raadighed af Kommunen for de Børn, hvis Forældre forlanger det. Der er ikke meget Princip i det. Naar det gælder Bøgerne, maa man ikke gøre Skel

mellem de Forældre, der selv vil betale, og dem, der ønsker, at Kommunen skal betale; men naar der er Tale om Gymnastikdragter, trækker man dette Skel alligevel. Man skulde tro, at Margarine-loven var vedtaget imellem de to Paragraffers Affattelse! Er det usmageligt i det ene Tilfælde, maa man ogsaa sige, at det er usmageligt i det andet, og jeg vil henstille, at der skabes en vis Overensstemmelse mellem § 21 og § 44, naar Lovforslaget nu kommer til Behandling i et Udvalg, hvor jeg ogsaa ikke faar den Ære at være til Stede.

I Argumentationen for Udvidelsen med de to Mellemskoleformer er der bl. a. anført, at de to Skoleformer, Eksamensskolen og Skolen uden Eksamen, skulde gøres lige ansete og lige tiltrækkende. Maa jeg spørge: For hvem skal de være lige ansete og lige tiltrækkende? for hvis det drejer sig om *Børnene*, maa man huske paa, hvilket Vurderingsgrundlag der anlægges i Skolerne. I Skolerne anlægges der ikke andet Vurderingsgrundlag end Børnenes Evner over for Skolekundskaberne, og naar man skal sigte dem, der gaar i Mellemskolen med Eksamen, og dem, der gaar i Mellemskolen uden Eksamen, saa vil selvfølgelig de, der skal over i Mellemskolen med Eksamen, blive vurderet som de bedst begavede, fordi der ikke anvendes andet Vurderingsgrundlag af Børnene. Det kan man ikke slette blot ved at gøre Navnet ens, blot ved at kalde begge Former Mellemskole.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens sidste Argument til Fordel for den udvidede Undervisningspligt var dette, at Udvidelsen vilde afhjælpe Arbejdsløsheden blandt Lærerne. Nu ønsker vi selvfølgelig alle sammen, at Arbejdsløsheden blandt Lærerne saavel som al anden Arbejdsløshed maa forsvinde; men jeg tror dog ikke, man skal bruge Skolen og Børnene til at afhjælpe Arbejdsløsheden, jeg tror, det er et Argument, man skulde holde noget i Baggrunden. Det maa dog vel være saadan endnu, at det er Lærerne, der er til for Børnenes Skyld; og ikke Børnene, der er til, for at der kan blive Plads for Lærerne.

Til Slut skal jeg blot sige, at Lovforslaget bygger paa en Grundopfattelse, som vi er stik imod, en Grundopfattelse, som efter vor Mening er forkert, den, som en fransk Revolutionsfører gav Udtryk for i Nationalkonventet, da han tiltraabte Forsamlingen: De Herrer synes at glemme, at Børnene tilhører Staten, før de tilhører Forældrene! Denne Opfattelse vil vi bekæmpe, og paa det Grundlag kan vi ikke tilsige vor Støtte til, at dette Lovforslag bliver gennemført.